

MEDLEMSMØTE PÅ FOLKVANG 4.OKTOBER 2011 KL 1900.

Over 100 til stede.

INGAR HELLERUD OG JAN HENRIK ERIKSEN: FURUMO SOMMERTEATER.

(For enda mer utførlig beskrivelse se Ingar Helleruds artikkel i Gamle Modum 2007)

Det var Geithus AIL som først tok i bruk Furumo. Geithus IL hadde Rolighetsmoen og Gustadbakken, mens det nystarta AIL mangla anlegg. De bygde da en skibakke (Myrabakken) og fotballbane (koksgrus) og en paviljong oppe på Furumo. Til anlegget hørte friluftsdusj der vannet blei varma opp av sola.

Ved samlinga av idrettsbevegelsen i 1940 overtok det nye GIL anlegget, og under David Løvers ledelse kom sommerunderholdninga i gang allerede under krigen. Mange toppartister deltok i krigsåra, så som Leif Juster, Lalla Carlsen, Arvid Nilssen og mange flere. Tekstene måtte godkjennes av nazimyndighetene.

En av oppgavene var å finansiere skolebespisninga på Stalsberg fra 1942. Begge papirfabrikkene sto, og mange barn led av underernæring. Skolebarna fikk suppe og tran.

Etter krigen fortsatte David Løver som leder, men da han blei oppmann for det suksessrike fotballaget til Geithus IL, fikk han så mye å gjøre at Sverre Amundsen overtok ansvaret for Furumo Sommerteater. Jan Henrik Eriksen var assistent i dette arbeidet fra 1950. Amundsen ringte til byråene fra arbeidsplassen på Westad og valgte de beste artistene- det lønte seg alltid. Han fikk trykt plakater hos Caspersen og satte dem opp rundt i bygda. Reine musikkinnslag sto ofte Torleif Østrem eller Dixie Band fra Hønefoss for. Jens Book-Jenssen var ofte der, og det hendte at man leide NonStop-showet på Chat Noir etter klokka 2000, da var man sikra toppartister.

Adkomsten til Furumo var heller kronglete, men det var ikke så mange som skulle dit med bil. Sandbakken i sør var ikke god, og bakken fra Bråtan var steinete og fæl. Mange kom med toget, og drosjene hadde fullt opp å gjøre. Arnt Solheim har fortalt at han kjørte i ett på lørdagene og sjelden så noe av programmet. Fra moene kom det ellers stier i alle retninger. Mange sykla, og fra østsida rodde de over Bergsjø. Ut på 50-tallet blei lett motorsykkel utbredt blant guttene, da satt ofte eksosrypene bakpå.

Omkring 1950 blei scenen dreid i en helt annen retning. Nå er bare restaurantbygget igjen.

Restauranten blei drevet av 4 stykker: Bjarne Danielsen, Bjarne Skinstad og Sverre og Jan Henrik med koner.

Tivoli var leid av Leif Kristoffersen fra Krokstadelva, han bodde i sidebygget fra mai til september.

Vakter var Jon Wang og Hans Dahl, og John Bottegård var brannvakt i tørre somre. I tillegg kom en mengde billettører.

Utover i 1950-års fikk folk god råd. Inngangsbilletten var lenge 2 kroner, omkring 1960 var den steget til 5 kroner. Geithus IL "levde" av sommerteateret, ett år bidro det med 29000 kr da Geithus spilte i hovedserien. Jan Henrik og andre sentrale personer fikk være med i bussen til bortekampene.

Det foreligger ei gjestebok fra 1949 til 1961, som må betegnes som Furumo Sommerteaters gullalder. Her har veldig mange kjente artister skrevet sine hilsener, ofte flere ganger. (*Flere detaljer i Gamle Modum 2007*). Blant de siste som har skrevet i boka er Vidar Sandbeck, Halfdan Hegtun, Gerd og Otto og Deep River Boys.

Bjarne Hansen (Guldaker) var en kjent person på Furumo. Han var visergutt på Ihlen og seinere på Modumheimen. Han var særlig god venn av Jens Book-Jenssen og møtte alltid opp med blomster når Book-en var på besøk. Og det skjedde minst 2 ganger i året. En gang var Bjarne og ledelsen på Furumo invitert til Chat Noir, men Book-Jenssen hadde glømt å legge ut billetter i resepsjonen. Da han blei gjort oppmerksom på det, fikk han ordna plass på 5 rokokkostoler i hvitt foran første benk, og Bjarne fikk overrekke blomster på scenene.

Olav Werner har skrevet et vakkert dikt om Bjarne og hans godhet.

Arrangementene på Furumo varte til ca 1970 i den tradisjonelle formen, men etter hvert blei folk mer mobile, og ungdommens musikksmak endra seg også. Det blei holdt rockekonsserter på Furumo, blant annet var Pussycats der i 1966 i en stor buss som måtte kjøre om Modum Bad. Men dette er egentlig en annen historie.

Ingar Helleruds musikkillustrasjoner fra foredraget:

Jens Book-Jenssen: En liten gyllen ring

Kurt Foss og Reidar Bøe: Blåveispiken

Søstrene Bjørklund: Rosen og sommerfuglen

Arne Bendiksen: Cowboy

Olav Werner og Guttorm Frøhlichs Hawaiiorkester

Alf Prøysen: Steinrøysa nedi bakken

I den forbindelse blei det opplyst at Kai Hunstadbråten fikk i oppgave å finne en høvelig stein til steinrøysa som alle landets kommuener skulle bidra til nedafor NRK-huset etter Alf Prøysens død i 1970. Han fant en sjeldent fin serpetinstein på 2,8 kg.